

ΕΥΡΩΠΑΙΟΣ ΕΠΟΠΤΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ

Γνωμοδότηση του Ευρωπαϊού Επόπτη Προστασίας Δεδομένων επί της πρότασης κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαταγής διατήρησης λογαριασμού με σκοπό τη διευκόλυνση της διασυνοριακής ανάκτησης οφειλών σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις

(2011/C 373/03)

Ο ΕΥΡΩΠΑΙΟΣ ΕΠΟΠΤΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 16,

Έχοντας υπόψη τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως τα άρθρα 7 και 8,

Έχοντας υπόψη την οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών ⁽¹⁾,

Έχοντας υπόψη το αίτημα γνωμοδότησης που υποβλήθηκε ενώπιόν του σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών ⁽²⁾,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΗ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ:

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Στις 25 Ιουλίου 2011, η Επιτροπή εξέδωσε πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαταγής διατήρησης λογαριασμού (στο εξής: «ΕΔΔΛ») με σκοπό τη διευκόλυνση της διασυνοριακής ανάκτησης οφειλών σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις ⁽³⁾.
2. Η πρόταση διαβιβάστηκε αυθημερόν στον ΕΕΠΔ σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001. Της έκδοσης της πρότασης προηγήθηκε άτυπη διαβούλευση με τον ΕΕΠΔ. Ο ΕΕΠΔ εκφράζει την ικανοποίησή του για την άτυπη αυτή διαβούλευση, καθώς και για το γεγονός ότι όλες σχεδόν οι παρατηρήσεις του ελήφθησαν υπόψη στο τελικό κείμενο της πρότασης.
3. Στην παρούσα γνωμοδότηση ο ΕΕΠΔ εξηγεί εν συντομία και αναλύει τις πτυχές της πρότασης που αφορούν την προστασία δεδομένων.

⁽¹⁾ ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31.

⁽²⁾ ΕΕ L 8 της 12.1.2001, σ. 1.

⁽³⁾ Βλ. COM(2011) 445 τελικό.

II. ΟΙ ΠΤΥΧΕΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ

II.1. Οι δραστηριότητες επεξεργασίας δεδομένων υπό τον προτεινόμενο κανονισμό

4. Ο προτεινόμενος κανονισμός θεσπίζει ευρωπαϊκή διαδικασία λήψης ασφαλιστικού μέτρου, η οποία παρέχει τη δυνατότητα σε έναν πιστωτή (στο εξής «ενάγων») να επιτύχει την έκδοση ευρωπαϊκής διαταγής διατήρησης λογαριασμού (στο εξής «ΕΔΔΛ»), η οποία αποτρέπει την απόσυρση ή μεταβίβαση πόρων που διατηρεί ο οφειλέτης (στο εξής «εναγόμενος») σε τραπεζικό λογαριασμό εντός της Ένωσης. Ο σκοπός της πρότασης είναι να βελτιώσει την υφιστάμενη κατάσταση, η οποία επιτρέπει στους οφειλέτες να εκμεταλλεύονται τις «δύσκολες, χρονοβόρες και δαπανηρές» εθνικές διαδικασίες επιβολής ασφαλιστικών μέτρων και να διαφεύγουν εύκολα τα μέτρα εκτέλεσης μεταφέροντας γρήγορα τα χρήματά τους από έναν τραπεζικό λογαριασμό που τηρούν σε ένα κράτος μέλος σε άλλο ⁽⁴⁾.
5. Βάσει του προτεινόμενου κανονισμού, δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα τυγχάνουν επεξεργασίας με ποικίλους τρόπους και διαβιβάζονται μεταξύ ποικίλων αποδεκτών. Επιχειρείται πάντως η διάκριση μεταξύ δύο διαφορετικών καταστάσεων. Η πρώτη αφορά περιπτώσεις υποβολής αίτησης για την έκδοση ΕΔΔΛ πριν από την έναρξη δικαστικής διαδικασίας ή πριν από την κήρυξη της εκτελεστότητας της δικαστικής απόφασης, του δικαστικού συμβιβασμού ή του δημοσίου εγγράφου στο κράτος μέλος εκτέλεσης ⁽⁵⁾. Η δεύτερη αφορά περιπτώσεις υποβολής αίτησης για την έκδοση ΕΔΔΛ μετά την κήρυξη της εκτελεστότητας της δικαστικής απόφασης, του δικαστικού συμβιβασμού ή του δημοσίου εγγράφου.
6. Στην πρώτη περίπτωση, ο ενάγων πρέπει να υποβάλει τα στοιχεία προσωπικού χαρακτήρα του ίδιου και του εναγόμενου (προσωπικά στοιχεία, πληροφορίες σχετικά με τον τραπεζικό λογαριασμό του εναγόμενου, περιγραφή όλων των σχετικών περιστάσεων και των αποδεικτικών στοιχείων) στο δικαστήριο του κράτους μέλους ενώπιον του οποίου κινείται η διαδικασία επί της ουσίας της υπόθεσης σύμφωνα με τους εφαρμοστέους κανόνες περί δικαιοδοσίας. Η αίτηση υποβάλλεται με χρήση του εντύπου που παρατίθεται στο παράρτημα I της πρότασης (βλ. άρθρο 8 της πρότασης).

⁽⁴⁾ Βλ. αιτιολογική έκθεση της πρότασης, σ. 4.

⁽⁵⁾ Ο όρος «δημόσιο έγγραφο» εξηγείται στο άρθρο 4 παράγραφος 11 της πρότασης ως εξής: «το έγγραφο που έχει συνταχθεί ή καταχωριστεί επίσημα ως δημόσιο έγγραφο σε ένα κράτος μέλος, η γνησιότητα του οποίου: α) συνδέεται με την υπογραφή και το περιεχόμενο του εγγράφου, και β) πιστοποιείται από δημόσια ή άλλη αρχή η οποία είναι εξουσιοδοτημένη προς τούτο».

7. Στη δεύτερη περίπτωση, ο ενάγων διαβιβάζει τα στοιχεία προσωπικού χαρακτήρα του εναγόμενου (προσωπικά στοιχεία, πληροφορίες σχετικά με τον τραπεζικό λογαριασμό του εναγόμενου και αντίγραφο της δικαστικής απόφασης, του δικαστικού συμβιβασμού ή του δημόσιου εγγράφου) είτε στο δικαστήριο που εξέδωσε τη δικαστική απόφαση ή την πράξη δικαστικού συμβιβασμού ή, εφόσον πρόκειται για δημόσιο έγγραφο, στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους που εξέδωσε το εν λόγω δημόσιο έγγραφο, είτε απευθείας στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους εκτέλεσης. Η αίτηση υποβάλλεται με χρήση του εντύπου που παρατίθεται στο παράρτημα I της πρότασης (βλ. άρθρο 15).
8. Σε αμφότερες τις περιπτώσεις, ο ενάγων παρέχει όλες τις πληροφορίες που αφορούν τον εναγόμενο και τον τραπεζικό λογαριασμό ή λογαριασμούς του εναγόμενου που είναι απαραίτητες ώστε να μπορέσει η τράπεζα ή οι τράπεζες να ταυτοποιήσουν τον εν λόγω εναγόμενο και τον λογαριασμό ή τους λογαριασμούς του (βλ. άρθρο 16 της πρότασης). Εάν πρόκειται για φυσικό πρόσωπο, οι πληροφορίες αυτές περιλαμβάνουν το πλήρες ονοματεπώνυμο του εναγόμενου, το όνομα της τράπεζας, τον αριθμό του λογαριασμού ή των λογαριασμών, την πλήρη διεύθυνση του εναγόμενου και την ημερομηνία γέννησης ή τον αριθμό της ταυτότητας ή του διαβατηρίου του. Η αναγραφή όλων των ανωτέρω στοιχείων προβλέπεται στο έντυπο της αίτησης που παρατίθεται στο παράρτημα I (βλ. σημείο 4.7 του παραρτήματος I). Το έντυπο της αίτησης περιλαμβάνει ως πεδία προαιρετικών πληροφοριών τον αριθμό τηλεφώνου και την ηλεκτρονική διεύθυνση του εναγόμενου (βλ. σημείο 3 του παραρτήματος I).
9. Εάν ο ενάγων δεν διαθέτει τις απαιτούμενες πληροφορίες του λογαριασμού του εναγόμενου, δύναται να ζητήσει ο ίδιος από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους εκτέλεσης να συλλέξει τις αναγκαίες πληροφορίες σύμφωνα με το άρθρο 17 της πρότασης. Το εν λόγω αίτημα υποβάλλεται στο πλαίσιο της αίτησης ΕΔΔΑ και πρέπει να περιλαμβάνει «όλες τις πληροφορίες που διαθέτει ο ενάγων» σχετικά με τον εναγόμενο και τους τραπεζικούς λογαριασμούς του (βλ. άρθρο 17 παράγραφος 1 και 2). Το δικαστήριο ή η αρχή έκδοσης εκδίδει την ΕΔΔΑ και τη διαβιβάζει στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους εκτέλεσης η οποία «χρησιμοποιεί όλα τα κατάλληλα και εύλογα μέσα που προβλέπονται στο κράτος μέλος εκτέλεσης για τη συλλογή των πληροφοριών» (άρθρο 17 παράγραφος 3 και 4). Οι μέθοδοι για τη συλλογή πληροφοριών επιλέγονται μεταξύ των κατωτέρω: επιβολή υποχρέωσης σε όλες τις τράπεζες της επικράτειας του κράτους μέλους εκτέλεσης να γνωστοποιήσουν αν ο εναγόμενος τηρεί λογαριασμό σε αυτές και πρόσβαση της αρμόδιας αρχής όπου οι εν λόγω πληροφορίες τηρούνται από δημόσιες αρχές ή διοικήσεις σε μητρώα ή αλλού (άρθρο 17 παράγραφος 5).
10. Στο άρθρο 17 παράγραφος 6 ορίζεται ότι οι πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 17 παράγραφος 4 πρέπει να είναι «επαρκείς για τον προσδιορισμό του λογαριασμού ή των λογαριασμών του οφειλέτη, συναφείς και όχι πέραν του αναγκαίου και να περιορίζονται στα εξής: α) διεύθυνση του εναγόμενου, β) τράπεζα ή τράπεζες όπου τηρείται ο λογαριασμός ή οι λογαριασμοί του εναγόμενου, γ) αριθμός του λογαριασμού ή των λογαριασμών του εναγόμενου».
11. Αρκετές διατάξεις της πρότασης συνεπάγονται τη διασυνοριακή διαβίβαση πληροφοριών, περιλαμβανομένων των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Η διαβίβαση της ΕΔΔΑ από το δικαστήριο ή την αρχή έκδοσης στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους εκτέλεσης γίνεται με τη χρήση του εντύπου που παρατίθεται στο παράρτημα II της πρότασης (βλ. άρθρα 21 και 24 της πρότασης). Το έντυπο αυτό περιέχει λιγότερα στοιχεία προσωπικού χαρακτήρα του εναγόμενου, καθώς δεν υπάρχουν πεδία σχετικά με την ημερομηνία γέννησης του εναγόμενου, τον αριθμό ταυτότητας ή διαβατηρίου, τον αριθμό τηλεφώνου και την ηλεκτρονική διεύθυνση. Οι επιμέρους διαδικαστικές ενέργειες που προβλέπει ο προτεινόμενος κανονισμός καταδεικνύουν ότι η συγκεκριμένη διαφοροποίηση οφείλεται είτε στο γεγονός ότι ο λογαριασμός ή οι λογαριασμοί του εναγόμενου έχουν ήδη εντοπισθεί πέραν πάσης αμφιβολίας είτε στην εικασία ότι η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους εκτέλεσης δεν έχει ακόμη συλλέξει όλες τις σχετικές πληροφορίες που απαιτούνται δυνάμει του άρθρου 17 της πρότασης.
12. Το άρθρο 20 ρυθμίζει ζητήματα επικοινωνίας και συνεργασίας μεταξύ δικαστηρίων. Πληροφορίες σχετικές με όλα τα συναφή ζητήματα μπορούν να ζητούνται απευθείας ή μέσω των σημείων επαφής του ευρωπαϊκού δικαστικού δικτύου για αστικές και εμπορικές υποθέσεις, το οποίο έχει συγκροτηθεί βάσει της απόφασης 2001/470/ΕΚ⁽¹⁾.
13. Εντός τριών εργάσιμων ημερών από τη λήψη μιας ΕΔΔΑ, η τράπεζα ενημερώνει την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους εκτέλεσης και τον ενάγοντα χρησιμοποιώντας το έντυπο που παρατίθεται στο παράρτημα III της πρότασης (βλ. άρθρο 27). Το έντυπο αυτό απαιτεί τις ίδιες πληροφορίες για το πρόσωπο του εναγόμενου που απαιτεί και το έγγραφο του παραρτήματος II. Στο άρθρο 27 παράγραφος 3 της πρότασης ορίζεται ότι η τράπεζα δύναται να διαβιβάσει τη δήλωσή της με τη χρήση ασφαλών ηλεκτρονικών μέσων επικοινωνίας.

II.2. Απαιτήσεις περί προστασίας δεδομένων

14. Οι δραστηριότητες επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που ρυθμίζονται από τον προτεινόμενο κανονισμό πρέπει να διενεργούνται τηρουμένων των κανόνων περί προστασίας των δεδομένων που θέτουν η οδηγία 95/46/ΕΚ και η εθνική νομοθεσία εφαρμογής της. Ο ΕΕΠΔ εκφράζει την ικανοποίησή του για το γεγονός ότι τόσο η αιτιολογική σκέψη 21 όσο και η διάταξη του άρθρου 46 παράγραφος 3 της πρότασης αναδεικνύουν την ανωτέρω υποχρέωση. Ο ΕΕΠΔ εκφράζει επίσης την ικανοποίησή του για το γεγονός ότι η αιτιολογική σκέψη 20 της πρότασης μνημονεύει τα άρθρα 7 και 8 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
15. Ορισμένες πληροφορίες που αφορούν τον ενάγοντα και τον εναγόμενο είναι απαραίτητες για την αποτελεσματική εφαρμογή της ΕΔΔΑ. Οι κανόνες περί προστασίας των δεδομένων απαιτούν να χρησιμοποιούνται μόνο πληροφορίες που συνάδουν με τις αρχές της αναλογικότητας και της αναγκαιότητας. Ο ΕΕΠΔ εκφράζει την ικανοποίησή του για το γεγονός ότι η Επιτροπή έλαβε σοβαρά υπόψη την αναλογικότητα και την αναγκαιότητα της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για τους σκοπούς της παρούσας πρότασης.

⁽¹⁾ ΕΕ L 174 της 27.6.2001, σ. 25.

16. Η εκτίμηση αυτή αντικατοπτρίζεται πρωτίστως στην ύπαρξη περιορισμένου καταλόγου με τα προσωπικά στοιχεία των οποίων η διαβίβαση απαιτείται βάσει των άρθρων 8, 15 και 16, καθώς και των παραρτημάτων της πρότασης. Ο ΕΕΠΔ επισημαίνει με ικανοποίηση ότι η ποσότητα των διαβιβάσιμων προσωπικών στοιχείων μειώνεται στα παραρτήματα που πλαισιώνουν τις επιμέρους ενέργειες στο πλαίσιο της διαδικασίας της ΕΔΔΛ. Σε γενικές γραμμές, ο ΕΕΠΔ εκφράζει την πεποίθηση ότι τα απαιτούμενα στοιχεία δεν υπερβαίνουν το αναγκαίο μέτρο για την ευόδωση των σκοπών του κανονισμού. Υπό το πρίσμα αυτό, ο ΕΕΠΔ διατυπώνει δύο μόνο περαιτέρω παρατηρήσεις.
17. Η πρώτη παρατήρηση αφορά τα στοιχεία διεύθυνσης του ενάγοντος στα παραρτήματα του προτεινόμενου κανονισμού. Σύμφωνα με το άρθρο 25 της πρότασης, ο εναγόμενος λαμβάνει την ΕΔΔΛ και όλα τα έγγραφα που υποβλήθηκαν στο δικαστήριο ή στην αρμόδια αρχή με σκοπό την έκδοση της διαταγής. Η σχετική υποχρέωση φαίνεται ότι καλύπτει όλες τις πληροφορίες που διαβιβάζονται μέσω των εντύπων των παραρτημάτων I, II και III. Από τη διατύπωση της διάταξης δεν προκύπτει ουδεμία δυνατότητα του ενάγοντα να ζητήσει την αφαίρεση των στοιχείων διεύθυνσής του από τα διάφορα έντυπα που πρόκειται να διαβιβαστούν στον εναγόμενο. Καθώς η αποκάλυψη των στοιχείων διεύθυνσης του ενάγοντα ενδέχεται, υπό ορισμένες περιστάσεις, να εκθέσει τον ενάγοντα σε κίνδυνο εξωδικαστικής πίεσης εκ μέρους του εναγόμενου, ο ΕΕΠΔ προτείνει όπως ο νομοθέτης προβλέψει στο άρθρο 25 τη δυνατότητα του ενάγοντα να ζητήσει την αφαίρεση των συγκεκριμένων στοιχείων από τις πληροφορίες που διαβιβάζονται στον ενάγοντα.
18. Η δεύτερη παρατήρηση αφορά τα πεδία προαιρετικών πληροφοριών του παραρτήματος I για τον αριθμό τηλεφώνου και την ηλεκτρονική διεύθυνση. Πρέπει να διευκρινιστεί αν οι πληροφορίες που περιέχουν τα εν λόγω πεδία επιτρέπεται να χρησιμοποιηθούν σε περίπτωση που δεν υφίστανται άλλα στοιχεία επικοινωνίας του εναγόμενου. Εάν μια τέτοια ενέργεια δεν είναι επιτρεπτή, η διατήρηση των εν λόγω πεδίων πληροφοριών κρίνεται περιττή.
19. Μια επιπλέον απόδειξη της βαρύτητας που απέδωσε η Επιτροπή στην αναλογικότητα και στην αναγκαιότητα της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για τους σκοπούς της παρούσας πρότασης είναι η ρητή παραπομπή των διατάξεων των άρθρων 16, 17 παράγραφος 1 και 17 παράγραφος 6 της πρότασης στην αρχή της αναγκαιότητας. Το άρθρο 16 αναφέρεται σε όλες τις πληροφορίες που είναι «απαραίτητες» για την ταυτοποίηση του εναγόμενου, το άρθρο 17 παράγραφος 1 αναφέρεται σε όλες τις «απαιτούμενες» πληροφορίες και το άρθρο 17 παράγραφος 6 επαναλαμβάνει τη διατύπωση του άρθρου 6 παράγραφος 1 στοιχείο γ) της οδηγίας 95/46/EK, όπου ορίζεται ότι τα δεδομένα πρέπει να είναι κατάλληλα, συναφή και όχι υπερβολικά. Ο ΕΕΠΔ εκφράζει την ικανοποίησή του για το γεγονός ότι οι ανωτέρω διατάξεις επιτάσσουν όπως η συλλογή των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα διενεργείται σύμφωνα με την αρχή της αναγκαιότητας. Εντούτοις, το άρθρο 17 εγείρει ορισμένα ακόμη ζητήματα.
20. Το άρθρο 17 παράγραφος 2 απαιτεί όπως ο ενάγων παράσχει «όλες τις πληροφορίες που διαθέτει» σχετικά με τον εναγόμενο και τον τραπεζικό ή τους τραπεζικούς λογαριασμούς του εναγόμενου. Η διατύπωση αυτή είναι τόσο ευρεία ώστε θα μπορούσε να ερμηνευθεί ως επιτάσσουμε τη διαβίβαση κάθε είδους πληροφορίας σχετικά με τον εναγόμενο. Η διάταξη δεν καθιστά σαφές ότι πρέπει να διαβιβάζονται μόνον όσες πληροφορίες κρίνονται αναγκαίες για την ταυτοποίηση του εναγόμενου και τον εντοπισμό του τραπεζικού λογαριασμού ή των τραπεζικών λογαριασμών του. Ο ΕΕΠΔ συνιστά όπως περιληφθεί σχετικός περιορισμός στο άρθρο 17 παράγραφος 2.
21. Η αναφορά του άρθρου 17 παράγραφος 4 σε «όλα τα κατάλληλα και εύλογα μέσα» θα μπορούσε να εκληφθεί ως επιτρέπουσα τη χρησιμοποίηση μεθόδων έρευνας που συνιστούν βίαιη εισβολή στην ιδιωτική ζωή του εναγόμενου. Εντούτοις, η συνδυαστική ανάγνωση της εν λόγω διάταξης με τη διάταξη του άρθρου 17 παράγραφος 5 καθιστά σαφές ότι τα αναφερόμενα μέσα στη διάθεση της αρμόδιας αρχής περιορίζονται στις δύο μεθόδους που σκιαγραφούνται στο σημείο 9 της παρούσας γνωμοδότησης. Εξάλλου, λόγοι αποφυγής οιασδήποτε παρεξήγησης σχετικά με την έννοια των μέσων στη διάθεση της αρμόδιας αρχής συνιηγούνται υπέρ της αντικατάστασης από τον νομοθέτη της φράσης «όλα τα κατάλληλα και εύλογα μέσα» με τη φράση «μία από τις δύο μεθόδους που αναφέρονται στην παράγραφο 5».
22. Ο ΕΕΠΔ εκφράζει ορισμένες απορίες σχετικά με τη δεύτερη από τις δύο μεθόδους που αναφέρονται στο άρθρο 17 παράγραφος 5 στοιχείο β). Η μέθοδος αυτή αναφέρεται στην πρόσβαση της αρμόδιας αρχής σε μητρώα ή άλλα μέσα αποθήκευσης όπου οι σχετικές πληροφορίες τηρούνται από δημόσιες αρχές ή διοικήσεις. Στο παράρτημα I της πρότασης γίνεται λόγος για «υπάρχοντα δημόσια μητρώα» (βλ. σημείο 4 του παραρτήματος I). Λόγοι σαφήνειας των σχετικών διατυπώσεων επιτάσσουν να διευκρινισθεί το αληθές νόημα της διάταξης του άρθρου 17 παράγραφος 5 στοιχείο β) της πρότασης. Πρέπει εξάλλου να διευκρινισθεί ότι η υποχρέωση τήρησης της αρχής της αναγκαιότητας κατά την επιδίωξη των σκοπών του προτεινόμενου κανονισμού δεν αφορά μόνο τη συλλογή των πληροφοριών, καθώς η μέθοδος συλλογής των πληροφοριών πρέπει επίσης να συνάδει με τις αρχές της αναγκαιότητας και της αναλογικότητας.
23. Ο ΕΕΠΔ δεν διαπίστωσε την ύπαρξη ιδιαίτερων προβλημάτων από την άποψη της προστασίας των δεδομένων στο ζήτημα της διασυννοριακής διαβίβασης δεδομένων μεταξύ των εμπλεκόμενων φορέων. Μόνο η ρύθμιση του άρθρου 27 παράγραφος 3 της πρότασης εγείρει ορισμένα θέματα προς συζήτηση. Η συγκεκριμένη διάταξη ορίζει ότι η τράπεζα δύναται να διαβιβάσει τη δήλωσή της (συμπληρώνοντας και υποβάλλοντας το έντυπο που παρατίθεται στο παράρτημα III) με τη χρήση ασφαλών ηλεκτρονικών μέσων επικοινωνίας. Η λέξη «δύναται» έχει επιλεγεί για να καταδείξει ότι η χρησιμοποίηση ηλεκτρονικών μέσων επικοινωνίας συνιστά εναλλακτική λύση αποστολής της δήλωσης έναντι της ταχυδρομικής αποστολής. Το συμπέρασμα αυτό προκύπτει από τη σχετική διατύπωση του παραρτήματος III. Το άρθρο 27 παράγραφος 3 επιτρέπει στις τράπεζες να χρησιμοποιούν ηλεκτρονικά μέσα επικοινωνίας μόνον εφόσον αυτά είναι ασφαλή. Ο ΕΕΠΔ συνιστά όπως ο νομοθέτης αποσαφηνίσει το περιεχόμενο αυτής της διάταξης, καθόσον το υπάρχον κείμενο δίνει λαβή σε ερμηνείες που αντιμετωπίζουν τη χρήση ασφαλών ηλεκτρονικών μέσων επικοινωνίας ως προαιρετική. Η διατύπωση του άρθρου 27 παράγραφος 3 θα μπορούσε να αντικατασταθεί ως εξής: «Η τράπεζα δύναται να διαβιβάσει τη δήλωσή της με τη χρήση ηλεκτρονικών μέσων επικοινωνίας, υπό την προϋπόθεση ότι τα μέσα αυτά είναι ασφαλή σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 16 και 17 της οδηγίας 95/46/EK».

III. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

24. Ο ΕΕΠΔ εκφράζει την ικανοποίησή του για την προσπάθεια που καταβλήθηκε προκειμένου να αντιμετωπισθούν οι επιμέρους πτυχές προστασίας των δεδομένων που συνδέονται με το προτεινόμενο μέτρο της έκδοσης ΕΔΔΛ. Πιο συγκεκριμένα, εκφράζει την ευαρέσκειά του για την εφαρμογή και τις παραπομπές στην αρχή της αναγκαιότητας. Εντούτοις, ο ΕΕΠΔ εκφράζει την πεποίθησή ότι ο προτεινόμενος κανονισμός χρήζει ακόμη ορισμένων περαιτέρω βελτιώσεων και αποσαφηνίσεων. Ο ΕΕΠΔ συνιστά όπως:

- εξετασθεί το ενδεχόμενο το άρθρο 25 να παρέχει στον ενάγοντα τη δυνατότητα αφαίρεσης των στοιχείων διεύθυνσής του από τις πληροφορίες που διαβιβάζονται στον εναγόμενο,
- αφαιρεθούν τα πεδία προαιρετικών πληροφοριών από το παράρτημα I (ο αριθμός τηλεφώνου και η ηλεκτρονική διεύθυνση του εναγόμενου) εφόσον δεν υφίσταται πραγματική ανάγκη διαβίβασής τους,
- περιορισθούν οι πληροφορίες που παρέχονται από τον ενάγοντα υπό το άρθρο 17 παράγραφος 2 στις αναγκαίες για

την ταυτοποίηση του εναγόμενου και τον εντοπισμό του τραπεζικού λογαριασμού ή των τραπεζικών λογαριασμών του,

- εξετασθεί το ενδεχόμενο αντικατάστασης της φράσης «όλα τα κατάλληλα και εύλογα μέσα» στο άρθρο 17 παράγραφος 4 με τη φράση «μία από τις δύο μεθόδους που αναφέρονται στην παράγραφο 5»,
- διευκρινισθεί το αληθές νόημα της φράσης «υπάρχοντα δημόσια μητρώα» στο άρθρο 17 παράγραφος 5 στοιχείο β),
- αναδιατυπωθεί η διάταξη του άρθρου 27 παράγραφος 3 ως εξής: «Η τράπεζα δύναται να διαβιβάσει τη δήλωσή της με τη χρήση ηλεκτρονικών μέσων επικοινωνίας, υπό την προϋπόθεση ότι τα μέσα αυτά είναι ασφαλή σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 16 και 17 της οδηγίας 95/46/ΕΚ».

Βρυξέλλες, 13 Οκτωβρίου 2011.

Giovanni BUTTARELLI
Αναπληρωτής Ευρωπαίος Επόπτης
Προστασίας Δεδομένων